

Sygn. akt VI U 2518/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2020 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. :

- z dnia 14 maja 2019 r., znak: (...)

- z dnia 18 czerwca 2019 r., znak: (...)

w sprawie: M. B.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o przywrócenie terminu do wznowienia postępowania oraz o wznowienie postępowania

1) zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przywraca ubezpieczonej M. B. termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania administracyjnego i zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. do wznowienia postępowania wszczętego skargą ubezpieczonej z dnia 30 kwietnia 2019 r.;

2) wniosek ubezpieczonej M. B. z dnia 30 kwietnia 2019 r. o ponowne ustalenie wysokości emerytury, w którym powołała się ona na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r. (sygn. akt P 20/16) przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B. do rozpoznania w trybie art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.)

Sygn. akt VIU 2518/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 maja 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. w związku ze skargą o wznowienie postępowania M. B. z dnia 30 kwietnia 2019 roku odmówił wznowienia postępowania powołując się na art. 149 § 3 oraz art. 145a § 2 k.p.a. w związku z art. 83b ustępem 1 Ustawy z dnia 13 października 1998 r. systemie Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, że w dniu 21 marca 2019 r. został ogłoszony wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019 r. orzekający, że art. 25 ust. 1b Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych DZ.U. z 2018 roku poz. 1270 oraz w 2019 roku poz. 39 w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017 r. w zakresie, w jakim dotyczy urodzonych w 1953 r. kobiet, które przed 1 stycznia 2013 r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej Ustawy jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W dalszym fragmencie uzasadnienia tej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wskazał, że zgodnie z art. 145a § 2 k.p.a. ubezpieczona mogła wnieść do organu rentowego skargę o wznowienie

postępowania w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego, to jest do dnia 21 kwietnia 2019 r. z tym, że dni 21 i 22 kwietnia 2019 r. były dniami ustawowo wolnymi od pracy (pierwszy i drugi dzień Świąt Wielkiej Nocy). Tym samym na podstawie art. 57 § 3 i § 4 k.p.a. termin do zgłoszenia skargi o wznowienie postępowania upływał w dniu roboczym następującym po dniu wolnym od pracy, to jest 23 kwietnia. Organ rentowy argumentował, że ponieważ skarga została wniesiona w dniu 30 kwietnia 2019 roku, to jest po ustawowym terminie i nie zwróciła się Pani z wnioskiem o przywrócenie terminu na złożenie skargi o wznowienie postępowania Zakład odmówił wznowienia postępowania. Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona M. B. domagając się wznowienia postępowania w związku ze złożoną skargą o wznowienie postępowania i uchylecia decyzji o przyznaniu jej emerytury i jej obliczeniu z uwzględnieniem art. 25 ust. 1b Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i wydania nowej decyzji, w której emerytura zostanie obliczona bez zastosowania tego wyżej wskazanego przepisu. Ubezpieczona wskazywała, że dnia 29 maja 2019 r. złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektoratu w I. wniosek o przywrócenie terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego. Ubezpieczona wносиła o przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania i przeliczenie emerytury zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego. Ubezpieczona twierdziła, że uchybiła terminowi do wniesienia skargi o wznowienie postępowania w przedmiotowej sprawie nie ze swojej winy. Podnosiła, iż dnia (...) lat po ciężkiej, długotrwałej chorobie zmarła jej matka T. K. [f 00:40:04.384], którą opiekowała się. Ubezpieczona podnosiła, iż z matką była emocjonalnie związana, jest jedynaczką, ojciec jej wcześniej zmarł w związku z tym wspierała i otaczała matkę opieką. W związku ze śmiercią matki i koniecznością likwidacji jej mieszkania położonego w K. przy ulicy (...) (pokój z kuchnią) ubezpieczona zmuszona była do opróżnienia tego mieszkania po śmierci matki, co nastąpiło w kwietniu 2019 r. W związku ze śmiercią matki nasiliły się także u ubezpieczonej objawy depresyjne. Przedłożyła organowi rentowemu zaświadczenie lekarskie z dnia 29 maja 2019 r. wydane przez lekarza psychiatrę, z którego wynika, że jest leczona w gabinecie (...) Szpitala (...) im. (...) [f 00:41:09.200] w I. od 20 kwietnia 2016 roku, a obecnie ubezpieczona wymaga leczenia z powodu pogorszenia stanu psychicznego trwającego od stycznia 2019 r. Ubezpieczona podnosiła w swoim odwołaniu, że żałoba po matce, likwidacja mieszkania matki i depresja doprowadziły do tego, że nie interesowała się ubezpieczona sprawami dnia codziennego, a w szczególności związanymi z ogłoszonym w dniu 21 marca 2009 roku wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 roku, a skargę o wznowienie postępowania i żądanie obliczenia emerytury w związku z powołanym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego złożyła wtedy, gdy stan jej zdrowia polepszył się na tyle, że była w stanie dokonać tych czynności, co nastąpiło 30 kwietnia 2019 r. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodatkowo organ rentowy informował, że ubezpieczona dniu 29 maja 2019 roku, co podnosiła w swoim odwołaniu z dnia 12 czerwca 2019 roku, wystąpiła z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia skargi. W uzasadnieniu skarżąca powoływała się na okoliczności związane z ciężką chorobą matki, nad którą sprawowała opiekę. Pozwany w odpowiedzi na odwołanie wskazywał, że po rozpatrzeniu tego wniosku o przywrócenie terminu nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia i decyzją z dnia 18 czerwca 2019 r. odmówił przywrócenia terminu do wniesienia skargi. Odrębną decyzją z dnia 18 czerwca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. w związku z wnioskiem M. B. o przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania z dnia 31 maja 2019 roku odmówił wszczęcia postępowania i przywrócenia terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Organ rentowy powołał się przy tym na art. 59 § 1, art. 149 § 3 oraz art. 145a § 2 k.p.a. w zw. z art. 83b ustęp 1 Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy powołując kwestię związaną z wydaniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r. także ponownie podkreślił, że termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania upłynął 23 kwietnia 2019 roku, a skarga wpłynęła do Zakładu w dniu 30 kwietnia 2019 r. po ustawowym terminie. Organ rentowy w piśmie z dnia 31 maja 2019 r. wskazywał, że..., organ rentowy wskazywał, że w piśmie z dnia 31 maja 2019 r. ubezpieczona M. B. zwróciła się z wnioskiem o przywrócenie terminu do dnia złożenia skargi o wznowienie postępowania. W takim przypadku zgodnie z art. 58 § 1 k.p.a. organ rentowy na prośbę zainteresowanej przywraca termin na złożenie skargi, o ile uprawdopodobni ona, że uchybienie terminu nastąpiło bez jej winy. Zdaniem organu rentowego ubezpieczona nie uprawdopodobniła, że uchybienie terminu nastąpiło bez jej winy i odmówił wszczęcia postępowania i przywrócenia terminu do wniesienia skargi zaznaczając, że ubezpieczona we wniosku podała, że nie złożyła w terminie skargi o wznowienie postępowania i wniosku o przywrócenie terminu z uwagi na chorobę. Ponieważ ubezpieczona nie przedłożyła dokumentów (wskazywał dalej organ rentowy) potwierdzających okres choroby, brak

było zdaniem organu rentowego możliwości stwierdzenia, że choroba uniemożliwiła ubezpieczonej złożenie wniosku w wymaganym terminie. Także od decyzji z dnia 18 czerwca 2018 r. ubezpieczona złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Bydgoszczy domagając się zmiany tej decyzji, wszczęcia postępowania i przywrócenia terminu do złożenia skargi..., do wniesienia skargi o wznowienie postępowania w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 września 2019 r. W uzasadnieniu tego odwołania ubezpieczona ponownie wskazywała na przyczyny niezawinionej w jej ocenie spóźnionego złożenia skargi o wznowienie postępowania oraz ponownego złożenia tej skargi w organie rentowym wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jej wniesienia. Podkreślała, że była emocjonalnie związana z matką, była jedynaczką, ojciec zmarł wcześniej, w związku z tym zawsze wspierała i otaczała matkę opieką, a w związku ze śmiercią matki wystąpiła konieczność likwidacji jej mieszkania wynajmowanego od osoby prywatnej i m.in. w kwietniu 2019 r. kończyła opróżnianie tego mieszkania z rzeczy swojej matki. Ponadto ubezpieczona twierdziła, że nasiliły się u niej objawy depresyjne, na co złożyła w organie rentowym zaświadczenie lekarskie z dnia 29 maja 2019 r. wydane przez lekarza psychiatrę, z którego wynikało, że jest leczona w gabinecie (...) Szpitala (...) im. (...) w I. od 20 kwietnia 2016 r. Obecnie ubezpieczona wskazywała, że wymaga leczenia z powodu pogorszenia stanu psychicznego trwającego od stycznia 2019 roku. Ponadto ubezpieczona przedłożyła receptę wystawioną przez lekarza psychiatrę na lek o nazwie "Atarax". Ubezpieczona w odwołaniu ponownie wskazywała, że żałoba po matce, likwidacja mieszkania matki i depresja powodowało, że nie interesowała się sprawami dnia codziennego w szczególności związanymi z ogłoszonym w dniu 6 marca 2019 r. wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego. Ubezpieczona przedłożyła także historię choroby z (...) Szpitala (...) imienia (...) L. B. w I., w której leczy się od 20 kwietnia 2016 r. cały czas u tego samego lekarza psychiatry, który wydał jej zaświadczenie lekarskie z dnia 29 maja 2019 r. Ponadto ubezpieczona przedłożyła także historię choroby, swojej choroby z Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Spółki cywilnej w J. **[f 00:50:31.048]** gdzie pozostaje w leczeniu od 2004 r. Wynika z niej, że ubezpieczona cierpi na nadciśnienie tętnicze, zaburzenia krążenia mózgowego, niewydolność krążeniową kończyn dolnych, żylaki, ma wysoki cholesterol oraz kłopoty z pamięcią i koncentracją. Od 2018 roku przyjmowała suplement diety Ginkosol Forte **[f 00:50:57.776]** a od 2019 r. podczas wizyty lekarskiej w dniu 19 lutego 2019 r. lekarz rodzinny zapisał jej lek o nazwie Cavinton Forte **[f 00:51:09.720]** na zaburzenia krążenia mózgowego, który przyjmuje do dnia dzisiejszego. W ocenie ubezpieczonej przedłożone dowody, w tym dokumentacja medyczna wskazywały na to, że do opóźnienia się w złożeniu skargi o wznowienie postępowania doszło bez jej winy. W odpowiedzi na to odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu decyzji z dnia 18 czerwca 2019 r. Ponadto organ rentowy wskazywał, że 23 lipca 2019 r. zostało przekazane do Sądu odwołanie od decyzji ubezpieczonej, od decyzji z 14 maja 2019 r. wraz z aktami rentowymi. Sprawa ta zawisła w Sądzie pod sygnaturą akt VI U 2518/19, w związku z tym organ rentowy wnosił o łączne rozpoznanie obu spraw. Sąd Okręgo..., zarządzeniem z dnia 7 października 2019 r. wydanym przez przewodniczącego sprawa z odwołania ubezpieczonej od decyzji z dnia 18 czerwca 2019 r. została połączona ze sprawą o sygnaturze akt 2518/19 z odwołania ubezpieczonej od decyzji z 14 maja 2019 r. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy były o tyle między stronami niesporne, iż nie było sporu co do tego, iż ubezpieczona w piśmie złożonym w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. z dnia, w dniu 30 kwietnia 2019 r. domagała się na podstawie artykułu 145 a k.p.a. wznowienia postępowania ze skargi swojej i uchylenia decyzji o przyznaniu emerytury i jej obliczeniu z uwzględnieniem art. 25 ust. 1 b Ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W treści tego pisma z 30 kwietnia 2019 r. ubezpieczona wносиła także o wydanie nowej decyzji, w której emerytura zostanie obliczona bez zastosowania przepisu, który uznany został przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku powoływanym w treści tego pisma z dnia 6 marca 2019 r. za niezgodny z ustawą zasadniczą. Decyzją z dnia 14 maja 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wznowienia postępowania i od tej decyzji ubezpieczona się odwołała w sprawie do tutejszego Sądu Okręgowego o sygnaturze akt VI U 2518/19. Niezależnie od tego w dniu 31 maja 2019 r. ubezpieczona złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale, Oddziale w B. pismo swoje datowane na dzień 29 maja 2019 roku, którego treść była identyczna z wcześniej złożonym pismem z dnia 30 kwietnia 2019 r. i w którym ubezpieczona domaga..., wносиła skargę o wznowienie postępowania na podstawie art. 145 a k.p.a. i domagała się uchylenia decyzji o przyznaniu jej emerytury i jej obliczeniu z uwzględnieniem art. 25 ustępu 1 b Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. A ponadto ubezpieczona w treści pisma z dnia 29 maja 2019 r. złożonego w ZUS Oddziale w B. w dniu 31 maja 2019 r. wносиła o wydanie nowej decyzji, w której emerytura zostanie obliczona bez zastosowania tego przepisu. Wraz z pismem z dnia 29 maja 2019 roku powołanym przed chwilą ubezpieczona złożyła także wniosek o przywrócenie terminu do złożenia

skargi o wznowienie postępowania w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 roku. Pismo było datowane na dzień 29 maja 2019 r., a w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych zostało złożone 31 maja 2019 r. W treści wniosku ubezpieczona powoływała okoliczności, które w jej ocenie usprawiedliwiały uchybienie terminu i wskazywały, że do uchybienia terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania nastąpiło bez jej winy. Wniosek o przywrócenie terminu wraz ze skargą o wznowienie postępowania został rozpoznany przez organ rentowy kolejną decyzją z 18 czerwca 2019 r. wspomnianą wcześniej, w której organ rentowy odmówił wszczęcia postępowania i przywrócenia terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Okoliczności niesporne wskazane na kartach od 27 do 34 oraz na karcie 36 akt emerytalnych ubezpieczonej z jej wniosku z dnia 29 stycznia 2013 r. Ubezpieczona urodziła się (...) i w dniu (...) r. złożyła wniosek o przyznanie jej emerytury rozpoznany decyzją z dnia 8 marca 2013 r. wydaną przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.. Z treści tej decyzji wynikało, iż ubezpieczonej przyznano emeryturę z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego na podstawie art. 24 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS od dnia(...) r., to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego. Natomiast z pkt. 2 tej decyzji wynikało, iż ubezpieczona..., iż przy obliczaniu wysokości emerytury zastosowano art. 25 ust. 1 b Ustawy emerytalnej uznany następnie wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego za niezgodny z Konstytucją. To znaczy w konsekwencji zastosowania tego przepisu odjęto od, przy obliczeniu emerytury sumę kwot pobranych przez ubezpieczoną wcześniej emerytur. Dokonując oceny zgodności z prawem zaskarżonych decyzji Sąd Okręgowy wskazuje w pierwszej kolejności, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem termin do przywrócenia skargi o wznowienie postępowania administracyjnego jest terminem procesowym i ma do niego zastosowanie instytucja przywrócenia terminu, o której mowa w art. 58 § 1 i § 2 k.p.a. Zgodzić należy się z organem rentowym, iż termin do złożenia skargi o wznowienie postępowania administracyjnego w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego upłynął 23 kwietnia. Ubezpieczona swoje, swoją skargę o wznowienie postępowania złożyła z tygodniowym opóźnieniem w dniu 30 kwietnia. Zgodnie z art. 58 § 1 k.p.a. w razie uchybienia terminu należy przywrócić termin na prośbę zainteresowanego jeżeli uprawdopodobni, że uchybienie to nastąpiło bez jego winy. Zgodnie z § 2 art. 58 k.p.a. prośbę o przywrócenie terminu należy wnieść w ciągu 7 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu. Jednocześnie z wniesieniem prośby należy dopełnić czynności, dla której określony był termin. W ocenie Sądu Okręgowego pismo ubezpieczonej z dnia 30 kwietnia 2019 roku karta 27, w którym, w którego treści m.in. ubezpieczona złożyła skargę o wznowienie postępowania administracyjnego w sprawie wysokości swojego świadczenia należ..., zawierało implícite także wniosek o przywrócenie terminu, dlatego już w postępowaniu wszczętym z odwołania ubezpieczonej z dnia 12 czerwca 2019 r. należało badać kwestię czy zasadne było, jest, byłoby przywrócenie ubezpieczonej terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania administracyjnego. Jak już wcześniej zaznaczono w orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania administracyjnego z przyczyny orzeczenia przez Trybunał Konstytucyjny o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją określony w art. 145 litera a § 2 k.p.a. jest terminem o charakterze procesowym, wobec czego ma do niego zastosowanie instytucja przywrócenia terminu, tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 17 grudnia 2015 r. III AUa 491/19 opublikowany w Systemie Informacji Prawniczej Lex nr 1964980. Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 145a § 1 k.p.a. można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja. Zgodnie z § 2 tego przepisu w sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. W zakresie rozpoznawania odwołania ubezpieczonej od obu decyzji, w których to odwołaniach ubezpieczona złożyła wnioski o przywrócenie jej terminu do dokonania czynności w postaci złożenia skargi o wznowienie postępowania administracyjnego w sprawie ponownego ustalenia wysokości jej świadczenia w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, Sąd Okręgowy wskazuje, że na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, dowodu z przesłuchania ubezpieczonej oraz dowodów ze złożonych przez ubezpieczoną wraz z odwołaniem z dnia 19 lipca 2019 r. dokumentacją medyczną, na karcie 10 akt sprawy oraz dołączonej do jej odwołania z dnia 19 lipca 2019 r., ustalił, iż ubezpieczonej udało się w oparciu o te dowody wykazać przesłankę przywrócenia terminu wskazaną w art. 58 § 1 k.p.a. W ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczona uprawdopodobniła, że uchybienie nastąpiło bez jej winy. Wskazać także należy, że uprawdopodobnienie braku winy jako podstawa do przywrócenia terminu jest środkiem zastępczym, słabszym niż dowód i niedającym pewności, lecz jedynie wiarygodność twierdzenia o danym fakcie. Ubezpieczona w toku postępowania przedłożyła po pierwsze dokumentację medyczną świadczącą, że leczyła się psychiatrycznie już od kwietnia 2016 r. Ponadto przedłożyła także dokument o nazwie "Badanie z dnia

29 maja 2019 r.", na karcie 9 akt sprawy VI U 2639/19 połączonej z niniejszą sprawą do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, z którego wynikało, że poprosiła o wizytę u lekarza psychiatry z powodu pogorszenia się swojego stanu zdrowia, które to pogorszenie zaczęło narastać od stycznia 2019 r. w związku ze śmiercią matki. Z badania, opisu badania lekarza psychiatry wynika, iż ubezpieczona czuła się przytłoczona całą sytuacją, musiała zająć się likwidacją mieszkania matki, było to dla niej emocjonalnie bardzo trudne, miała wrażenie, że rzeczywistość ją przerasta, wyłączyła się z życia, ograniczyła kontakty, zaniedbała się w wielu sprawach. Przyjmowała leki uspokajające zalecone przez lekarza rodzinnego, a od początku maja zaczęła odczuwać pewną poprawę, otrzymała duże wsparcie od rodziny, lekarz stwierdził także obniżony nastrój z tendencją do płaczliwości bez objawów psychotycznych i zaordynował ubezpieczonej lek o nazwie Atarax 25 mg jedna tabletkę dziennie. Należy także podkreślić, że ubezpieczona, co wynika z dokumentacji medycznej na karcie 10 akt sprawy VI U 269/19 wykazała, że cierpi także na inne schorzenia, w tym na kłopoty z pamięcią i koncentracją, przyjmując suplementy diety poprawiające pamięć, a także lek o nazwie Cavinton Forte przepisany jej na zaburzenia krążenia mózgowego. Niezależnie od tego zwrócić należy uwagę, iż ubezpieczona dokumentem urzędowym w postaci odpisu aktu zgonu swojej matki wykazała, iż w styczniu 2013 r. doszło do tego tragicznego dla niej zdarzenia, które spowodowało pogorszenie stanu zdrowia w związku z utratą najbliższej osoby, potwierdzone następnie badaniem lekarza psychiatry z maja 2019 r. Ponadto śmierć matki wiązała się nie tylko z pogorszeniem stanu zdrowia ubezpieczonej, ale także wiązała się z koniecznością załatwiania spraw związanych z pogrzebem, a w dalszej kolejności z opróżnieniem mieszkania, które wynajmowała matka od osoby prywatnej, matka ubezpieczonej. Dodatkowo tę trudną sytuację życiową ubezpieczonej zwiększała potrzeba opieki nad wnuczkami, którą podjęła ona od stycznia 2019 r. w ramach pomocy córce, co także odrywało ubezpieczoną od koncentracji na innych sprawach życiowych. Naturalne wydaje się zatem, że ubezpieczona po pogorszeniu stanu zdrowia od stycznia 2019 r. po śmierci matki koncentrowała także swoją uwagę czy to na konieczności opróżnienia mieszkania, albowiem dalsze zajmowanie mieszkania matki wiązało się z koniecznością uiszczania dodatkowych opłat czynszowych, jak również koncentrowała swoją uwagę na opiece nad wnuczkami. Te wszystkie okoliczności, w ocenie Sądu Okręgowego, uprawdopodobniały, iż do uchybienia zaledwie o 7 dni terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania doszło bez winy ubezpieczonej. Tym bardziej, iż cierpiała ona także na inne schorzenia, m.in. związane z brakiem koncentracji i zaburzeniami pamięci. Dlatego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477 ze znacznikiem 14 § 2 k.p.c. zmienił obie zaskarżone przez ubezpieczoną decyzje i przywrócił ubezpieczonej prawo, termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania oraz zobowiązał organ rentowy do wznowienia postępowania w wyniku skargi ubezpieczonej wniesionej 30 kwietnia 2019 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Dlatego Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt. 1 wyroku. W pkt. 2 wyroku Sąd Okręgowy miał na względzie... Orzekając jak pkt. 2 wyroku, Sąd Okręgowy miał na względzie, iż pismo ubezpieczonej złożone w dniu 30 kwietnia 2019 r. w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych nie ograniczało się do złożenia skargi o wznowienie postępowania administracyjnego w sprawie wysokości emerytury, skargi, której podstawą praw..., której podstawę prawną stanowił art. 145a k.p.a., ale także w treści tego pisma w zdaniu drugim ubezpieczona wносиła o wydanie nowej decyzji, w której emerytura zostanie obliczona bez zastosowania przepisu uznanego przez Trybunał Konstytucyjny z dnia 6 marca 2019 r. w stosunku do powódki za niezgodny z Konstytucją. Organ rentowy wydając zaskarżone dwie decyzje w ogóle nie odniósł się do tego żądania, mimo że zostało ono ponowione w piśmie ubezpieczonej z dnia 29 maja 2019 r. złożonym w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych 31 maja 2019 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania. Wskazać zatem należy, że także z treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r., z uzasadnienia tego wyroku wynika, że istnieje więcej niż jeden instrument prawny, który umożliwia wzruszenie decyzji organu rentowego opartej na niekonstytucyjnym przepisie uznanym przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z ustawą zasadniczą. Oprócz instytucji wznowienia postępowania administracyjnego przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przewidują instytucję unormowaną w art. 114 tej ustawy ponownego ustalenia wysokości emerytury. Jeżeli zatem ubezpieczona złożyła taki wniosek w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. o ponowne ustalenie wysokości swojej, swojego świadczenia emerytalnego z pominięciem przy obliczaniu wysokości świadczenia przepisu uznanego przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją, to organ rentowy powinien był taki wniosek rozpoznać. Skoro tego nie uczynił, to występuje, występowała co do tego wniosku czasowa niedopuszczalność drogi sądowej, albowiem zgodnie z art. 464 § 1 k.p.c. odrzucenie pozwu, a funkcję pozwu pełni w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych odwołanie, nie może nastąpić z powodu niedopuszczalności drogi sądowej, gdy do rozpoznania sprawy właściwy jest inny organ, w tym przypadku Sąd

przekazuje sprawę temu organowi. W związku z tym, że występowała zatem czasowa niedopuszczalność drogi sądowej, ponieważ wniosek ubezpieczonej nie został przez organ rentowy rozpoznany zaskarżoną decyzją, Sąd Okręgowy z mocy art. 464 § 1 orzekł jak w pkt. 2 wyroku. Na tym ustne wygłoszenie uzasadnienia zakończono.